

POSTANOWIENIE

Dnia 31 sierpnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk (przewodniczący)

SSN Józef Frąckowiak (sprawozdawca)

SSN Paweł Grzegorzczak

w sprawie ze skargi J.D.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem

Sądu Okręgowego w C. z dnia 27 września 2011 r.,

sygn. akt VI Ca (...)

w sprawie z wniosku J.D. i A.D.

przy uczestnictwie A.B., J.B., K.B. i W. B.

o rozgraniczenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 31 sierpnia 2017 r.,

zażalenia wnioskodawczyni J.D.

na postanowienie Sądu Okręgowego w C.

z dnia 2 marca 2017 r., sygn. akt VI Ca (...),

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

W dniu 26 stycznia 2017 r. wnioskodawczyni J.D. złożyła skargę o wznowienie postępowania w sprawie VI Ca (...) Sądu Okręgowego w C. zakończonego prawomocnym postanowieniem tego Sądu z dnia 27 września 2011 r.

Wnioskodawczyni, jako podstawę wznowienia podała art. 403 § 2 k.p.c. twierdząc, że wykryła nowe okoliczności sprawy w związku z wykryciem powołanych w jej skardze środków dowodowych.

Zaskarżonym przez wnioskodawczynię postanowieniem z dnia 2 marca 2017 r. Sąd Okręgowy w C. odrzucił jej skargę o wznowienie postępowania.

W uzasadnieniu swojego orzeczenia Sąd Okręgowy wskazał, że z samej treści skargi wnioskodawczyni wynika, że nie zostały spełnione konieczne warunki formalne umożliwiające jej rozpoznanie. Skarżąca sformułowała, co prawda podstawy wznowienia w sposób odpowiadający ustawie, ale jej skarga o wznowienie nie została w rzeczywistości oparta na ustawowej podstawie.

Sąd drugiej instancji podkreślił, że podstawą wznowienia mogą być nowe środki dowodowe, jednakże pod warunkiem wykazania ich wpływu na wynik sprawy i tego, że strona nie mogła z nich skorzystać w poprzednim postępowaniu. Skarżąca nie powołała jednak nowych środków dowodowych, z których nie mogła skorzystać w toku postępowania, a zarzuty opisane w jej skardze mogła podnieść zarówno w postępowaniu przed Sądem Rejonowym, jak też w postępowaniu apelacyjnym.

Wszystkie opisane w skardze środki dowodowe nie są nowymi środkami dowodowymi były, bowiem znane w toku postępowania w sprawie II Ns (...) (VI Ca (...)) i były podstawą rozpoznania sprawy (1. decyzja Wojewody (...) nr (...) z 9 stycznia 1981 r., 2. odpis aktu notarialnego umowy sprzedaży między M.N. a A. i J.D. z dnia 17 kwietnia 1979 r., 3. wypis z rejestru gruntów wraz z mapą sporządzoną przez W.K. wg. stanu na dzień 5 maja 1972 r., 4. wypis z rejestru gruntów wraz z mapą sporządzoną przez J.P. z dnia 10 kwietnia 2000 r.).

Wobec powyższego skargę wnioskodawczyni o wznowienie postępowania należało odrzucić na podstawie art. 410 § 1 k.p.c., jako nieopartą na ustawowej podstawie.

Wnioskodawczyni zaskarżyła w całości ww. postanowienie Sądu Okręgowego zarzucając Sądowi drugiej instancji naruszenie art. 403 § 2 k.p.c. w zw. z art. 233 § 1 k.p.c. i art. 410 § 1 k.p.c. przez błędne przyjęcie, że wnioskodawczyni w odrzuconej skardze o wznowienie postępowania

nie przedstawiła nowych środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których nie mogła ona skorzystać w poprzednim postępowaniu prawomocnie zakończonym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W orzecznictwie Sądu Najwyższego dominuje stanowisko, że badanie dopuszczalności wznowienia postępowania w sprawie polega zarówno na kontroli, czy wskazane przez skarżącego okoliczności dają się podciągnąć pod przewidzianą w ustawie podstawę wznowienia, jak również wymagane jest ustalenie, czy podstawa wznowienia rzeczywiście istnieje. W konsekwencji przyjmuje się, że skarga o wznowienie postępowania podlega odrzuceniu, jeżeli w okolicznościach konkretnej sprawy sprecyzowana przez stronę podstawa nie zostanie przez sąd stwierdzona (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 28 października 1999 r., II UKN 174/99, OSNP 2001, nr 4, poz. 133; z dnia 19 grudnia 2003 r., III CZ 130/03, niepubl.; z dnia 26 marca 2004 r., IV CZ 29/04, niepubl.; z dnia 31 marca 2004 r., III CZ 13/04, niepubl.; z dnia 22 lipca 2004 r., IV CO 10/04, niepubl.).

Wykładnia art. 403 § 2 k.p.c. była przedmiotem licznych wypowiedzi doktryny i judykatury i jej kolejne, szczegółowe omawianie w tym miejscu jest zbędne. Wystarczy przypomnieć, że według dominującego stanowiska wykrycie okoliczności faktycznych lub dowodów w rozumieniu art. 403 § 2 k.p.c. dotyczy jedynie faktów i środków dowodowych, które poza przesłanką ich nieujawnienia w postępowaniu prawomocnie zakończonym powinny być dla strony skarżącej „nieujawnialne”. Oznacza to, że strona przy zachowaniu należytej staranności w przygotowaniu i prowadzeniu postępowania obiektywnie nie mogła uzyskać wiedzy o określonych faktach lub środkach dowodowych i w konsekwencji nie mogła ich wykorzystać. A *contrario* fakty „ujawnialne”, czyli, te, które strona powinna znać, tj. miała możliwość dostępu do nich nie są objęte hipotezą tego przepisu.

W badanej sprawie Sąd Okręgowy prawidłowo przyjął, że wszystkie opisane w skardze o wznowienie środki dowodowe nie są nowymi środkami dowodowymi, gdyż były znane w toku postępowania w sprawie prawomocnie zakończonej i sąd

też Sąd ten prawidłowo zastosował art. 410 § 1 k.p.c. i skargę wnioskodawczyni odrzucił.

Wobec powyższego Sąd Najwyższy oddalił zażalenie, jako bezzasadne na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.

jw